

запропонувати єдиний інтегральний коефіцієнт, який дасть можливість мінімізувати витрати часу та створить передумови для прийняття оптимальних управлінських рішень.

Список літератури: 1. Методичні рекомендації з виявлення ознак неплатоспроможності підприємства й ознак дій з приховання банкрутства, фіктивного банкрутства або доведення до банкрутства від 19. 01. 2006 р. №14 [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://www.prou4ot. Info> 2. Методика проведення поглибленого аналізу фінансово-господарського стану неплатоспроможних підприємств та організацій, затверджена Агентством з питань запобігання банкрутству підприємств та організацій, наказ № 81 від 27 червня 1997 р. Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/z0288-97> 3. Астраханцева И. А. Финансовая реструктуризация несостоятельных предприятий как стратегия оздоровления в процессе антикризисного управления [Текст] / Й. А. Астраханцева, Г. М. Подкантера. – М.: ФИНЗКО, 2001. – 118 с. 4. Терещенко О. О. Антикризове фінансове управління на підприємстві [Текст]: Монографія. / О. Терещенко – К.:КНЕУ, 2004. – 268 с.

УДК 657

Я.П. ГАВРИСЮК, к.е.н., доцент, НТУ «ХПІ», м. Харків

О.В. КАДУК, магістр, НТУ «ХПІ», м. Харків

АУДИТ В УКРАЇНІ: ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ, ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

У статті розкрито етапи формування, визначено основні проблеми та шляхи вдосконалення аудиту.

Постановка проблеми. Економіка України перебуває на досить нелегкому етапі свого розвитку. Аудит – це одна з головних форм фінансового контролю, його основною функцією є достовірність та об'єктивність оцінки звітних та облікових даних про фінансово-господарську діяльність суб'єктів господарювання на базі взаємної зацікавленості підприємства в особі його акціонерів та держави в особі податкових органів. Дослідження показують, що виникла проблема недостатньої якості аудиторських послуг, їх технічного та програмного забезпечення, недостовірність інформації, що досить негативно впливає на становище підприємств та держави.

Мета статті. Основною метою написання статті є дослідження формування аудиту, висвітлення проблем його здійснення та визначення перспектив розвитку.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Значний внесок у вивченні головних проблем та шляхи вдосконалення аудиту зробили у свої наукових працях такі науковці, як Ф.Ф. Бутинець, М.І Бондар, В.І Драч, О.А. Петрик та багато інших.

Виклад основного матеріалу. Аудит є основою нормального функціонування економіки всіх розвинених країн світу. Згідно із законом України «Про аудиторську діяльність», аудит – це перевірка даних бухгалтерського обліку і показників фінансової звітності суб'єкта господарювання з метою висловлення незалежної думки аудитора про її достовірність в усіх суттєвих аспектах та відповідність вимогам законів України, положень (стандартів) бухгалтерського обліку або інших правил (внутрішніх положень, суб'єктів господарювання) згідно із вимогами користувачів [1].

Складність, заплутаність обліку, особливо податкового, зміна фінансового обліку, істотна суперечність чинного законодавства, наявність значних фінансових санкцій нашкоджують менеджерів, які бажають перестрахуватись від відповідальності і значних фінансових витрат, до рішення скористатися послугами аудиторської фірми. Таким чином, у суспільстві виникла об'єктивна потреба в незалежному професійному контролі за діяльністю підприємств та її результатами.

Нестабільна економічна ситуація, що склалася в Україні, потребує вирішення низки проблем, які мають місце у професійній діяльності аудиторів, аудиторських фірм і успішному розвитку аудиту [2].

Однією з проблем є недостатня кількість методичних розробок з аудиторського контролю, що спричиняє нестачу знань та низьку компетенцію аудитора під час виконання своїх завдань. Крім того, такі тенденції призводять до зниження рівня конкурентоспроможності українських аудиторів, порівняно з іноземними, які пропонують значно ширший перелік послуг [3].

Іншим негативним явищем є брак кваліфікаційних аудиторських кадрів,

що призводять до зниження якості аудиторських послуг. Нині аудитор не завжди здійснює якісну аудиторську перевірку та складає достовірний аудиторський висновок [4].

Вирішення питання також потребує проблема сучасного аудитора та довіри до нього. Тобто перед тим, як клієнт вирішить надати інформацію аудиторіві, він повинен бути впевнений, що аудитор збереже її у конфіденційності. Це, звичайно, пов'язано з професіоналізмом аудитора і юридичним захистом його діяльності.

Існує серйозна проблема формування ціни на аудиторські послуги, а саме в частині методики її визначення. Єдиної системи розрахунку вартості послуг аудиторської фірми в Україні не існує, тому аудитори часто використовують власну систему формування ціни.

Більшій увазі потребує система впровадження інформаційних систем для потреб внутрішньогосподарського контролю. Відбувається відставання новітніх технологій опрацювання економічної інформації від процесів контролю на підприємствах.

Отже, виникає низка проблем у процесі становлення та здійснення аудиту в Україні. Комплексна програма подолання кожної з них забезпечить ефективне та якісне здійснення аудиту та сприятиме подоланню негативних явищ в економіці України, пов'язаних з недостатнім контролем за суб'єктами підприємницької діяльності.

В Україні контроль за якістю аудиту та аудиторських послуг здійснює Аудиторська Палата України [5].

Важливою умовою вдосконалення аудиту на сучасному етапі його розвитку є застосування інформаційних систем і комп'ютерних технологій.

Оскільки актуальною проблемою аудиту є ціноутворення, її вирішенням має бути формування співвідношення «ціна - якість». Такий підхід, на мою думку, надасть аудиторським фірмам сучасних цивілізованих рис, забезпечити можливість залучення та збереження клієнтів за рахунок не зниження ціни

обслуговування, а підвищення якості аудиту.

Висновки. На шляху становлення, розвитку та функціонування сучасного аудиту в Україні постає багато проблемних питань, що негативно позначаються як на результатах діяльності підприємств, так і на економічній ситуації держави загалом. Комплексне та системне подолання цих недоліків сприятиме підвищенню авторитетності аудитора на міжнародному рівні та забезпечить високу якість аудиторських послуг.

Список літератури: 1. Закон України «Про аудиторську діяльність» від 14.09.2006 р. № 140. 2. Ф.Ф. Бутинець. Аудит: підр. //Видавничий дім "Рута", Випуск 2006. – С. 512. 3. М.І. Бондар Аудит в АПК: навч. посібник // КНЕУ, 2003.- 1883 с. 4. В.І. Драч. Наступний крок: забезпечення якості аудиторських послуг // Аудитор України. – 2009. - №5.- 63 с. 5. А.О. Шевчук. Аудит в Україні – проблеми та перспективи// Збірник наукових праць кафедри економічного аналізу. – 2010. № - 543 с.

УДК 657.6

М.В. ПЕТА, к.е.н., доцент, НТУ «ХПІ», м.Харків
А.О. ІВАНОВА, магістрант НТУ «ХПІ», м.Харків

МЕТОДИКА АУДИТУ ОПЕРАЦІЙ З ОСНОВНИМИ ЗАСОБАМИ

Вступ. Розвиток ринку і ринкової інфраструктури в Україні, а саме якість управління і прозорість фінансової звітності стають основними критеріями, на які орієнтуються інвестори і кредитори, вибираючи об'єкти для вкладення коштів. Однією з ланок системи управління акціонерним товариством стає аудит, який дозволяє мінімізувати ризик банкрутства підприємства та підвищити ефективність обліку, контролю, аналізу та політики управління основними засобами з метою стабілізації, збереження та підвищення ефективності роботи підприємства.

Метою даної роботи є поетапний розгляд методики проведення аудиту основних засобів на підприємстві.

Виклад основного матеріалу. Аудиторська перевірка починається з аналізу стану бухгалтерського обліку основних засобів, форми ведення бухгалтерського обліку та способи відображення господарських операцій на